

Ministerul Culturii

CĂMINET MINISTRU
2910
08.04.2016

Instructiune nr. 2/08.04.2016

privind regimul descoperirilor arheologice întâmplătoare

În temeiul prevederilor art. 2, alin. (1), lit. g) și lit. k), alin. (1) și alin. (2), ale art. 4 alin. (4) și ale art. 5, alin. (10) –(13), art. 13 și ale art. 26, 27, 28, alin. (1) lit. g) și lit. h) din O.G. nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare și dispozițiilor art. 46 și art. 49 din Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național imobil, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul prevederilor Normelor tehnice privind deținerea și comercializarea detectoarelor de metale, aprobată prin Ordinul Nr. 251/409/2275/M 115 din 31 mai 2004 publicat în Monitorul Oficial al României nr. 704 din 4 august 2004;

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare;

Ministrul Culturii emite prezenta

Instructiune

Art. 1. Prin descoperire arheologică întâmplătoare se înțelege evidențierea de bunuri de patrimoniu arheologic ca urmare a acțiunii factorilor naturali (seisme, alunecări de teren, inundații, desecări, eroziunea solului, și altele) sau a acțiunilor umane (lucrări de construcții, lucrări de prospecții geologice, lucrări de forare, lucrări agricole, lucrări de deminare, precum și alte tipuri de lucrări și cercetări efectuate subteran sau subacvatic), altele decât cercetarea arheologică atestată.

Art. 2. Evidențierea întâmplătoare a bunurilor de patrimoniu arheologic se poate realiza în mod neprevăzut, în urma activităților umane și exclude intenția de a căuta și descoperi bunuri culturale aparținând patrimoniului arheologic.

Art. 3. Folosirea oricărora mijloace de detecție pentru evidențierea bunurilor de patrimoniu arheologic fără respectarea cadrului legal de autorizare instituit de Ministerul Culturii, indiferent dacă aceasta este efectuată în zone de patrimoniu cultural reperat sau în alte zone în care nu a fost încă evidențiat potențialul arheologic, nu poate fi considerată descoperire arheologică întâmplătoare și constituie braconaj arheologic.

Art. 4. Braconajul arheologic și activitățile asociate acestuia se definesc ca acțiuni întreprinse în scopul:

- a) căutării și evidențierii – prin orice mijloace – a bunurilor culturale aparținând patrimoniului arheologic, în afara cadrului instituit prin prevederile legale în vigoare referitoare la atestarea specialiștilor/expertilor și autorizarea cercetărilor arheologice, pe întreg teritoriul național;
- b) prelevării sau deplasării bunurilor culturale aparținând patrimoniului arheologic din contextul descoperirii acestora, în afara cadrului instituit prin prevederile legale în vigoare referitoare la atestarea specialiștilor/expertilor și autorizarea cercetărilor arheologice, pe întreg teritoriul național;
- c) degradării, vandalizării sau distrugerii bunurilor culturale aparținând patrimoniului arheologic;
- d) valorificării bunurilor culturale aparținând patrimoniului arheologic, cu excepția celor pentru care se poate proba dreptul de proprietate, în formă autentică, prin succesiune;
- e) traficului ilegal, intern și transfrontalier, a bunurilor culturale aparținând patrimoniului arheologic.

Art. 5. Braconajul arheologic și activitățile asociate acestuia descrise mai sus la art. 4, lit. a)-c) sunt asimilate prevederilor Noului Cod Penal art. 253, alin. 3 privind distrugerea.

Art. 6. În condițiile prevederilor art. 136, alin. 3 din Constituția României, republicată, bunurile culturale aparținând patrimoniului arheologic, evidențiate în urma cercetărilor arheologice autorizate sau evidențiate prin descoperire întâmplătoare, sunt de drept proprietate publică, astfel încât acestea nu pot fi achiziționate de entități sau persoane de drept public sau privat.

Art. 7. Descoperirile arheologice întâmplătoare se predau de către descoperitor, în termen de 72 de ore, primarului unității administrative teritoriale pe raza căreia a survenit descoperirea.

Art. 8. Primarului unității administrative teritoriale pe raza căreia a survenit descoperirea anunță, în termen de 72 de ore, serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii din raza teritorială de competență cu privire la bunurile descoperite întâmplător, luând totodată măsuri de pază și de conservare a acestora. De asemenea, primarul este obligat să predea bunurile astfel descoperite, în termen de 10 zile, serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii.

Art. 9. Descoperitorul este obligat să facă dovada faptului că descoperirile respective s-au făcut într-un mod întâmplător și nu ca urmare a unei acțiuni premeditate de căutare a unor bunuri de patrimoniu cultural cu ajutorul detectoarelor de metale.

Art. 10. Instituția muzeală în custodia căreia vor intra bunurile descoperite întâmplător va solicita sprijinul Inspectoratului Județean de Poliție sau al Inspectoratului General al Poliției Române, după caz, în funcție de raza teritorială de competență, în privința oricărora verificări cu privire la buna credință a descoperitorului.

Art. 11. Serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii va solicita descoperitorului identificarea cu exactitate a zonei descoperirii arheologice întâmplătoare și va demara

imediat după momentul descoperirii întâmplătoare acțiunea de delimitare a zonei prevăzută de lege.

Art. 12. Descoperirea de bunuri susceptibile a face parte din patrimoniul arheologic efectuată în mod repetat, poate fi considerat ca element care probează intenția. Folosirea detectorului de metale la descoperirea intenționată de bunuri susceptibile a face parte din patrimoniul arheologic constituie circumstanță agravantă.

Vlad ALEXANDRESCU
MINISTRUL CULTURII

